

органами влади залишити контроль за рівнем загального податкового навантаження

Причиною такої тенденції в Україні є багато недоліків у системі місцевих податків і зборів, зокрема, найсуттєвішими з них є незначна фіскальна та регулююча роль місцевих податків та зборів, обмежене коло повноважень органів місцевого самоврядування у сфері встановлення місцевого оподаткування, незацікавленість місцевих органів влади у додатковому залученні коштів від справляння

місцевих податків та зборів, а також недосконалий механізм справляння місцевих податків і зборів. [2]

Тому напрямками вдосконалення системи місцевих податків і зборів можна вважати: в першу чергу вдосконалення механізму адміністрування податку на нерухомість, розширення місцевої податкової бази за рахунок зменшення масштабів ухилення від оподаткування, здійснення оптимізації податкових пільг, оновлення правового регламентування справляння місцевих податків і зборів.

Література

1. Офіційний сайт Державної казначейської служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.treasury.gov.ua>.
2. Кучабський О., Гончаренко М. Розвиток системи місцевого оподаткування в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2015-3/doc/4/01.pdf>.
3. Терлецький А.І. Механізм вдосконалення формування доходів місцевих бюджетів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.nbu.gov.ua>.
4. Шевченко О. В. Зміни бюджетно-податкового регулювання регіонального розвитку: перші підсумки / О.В. Шевченко // Аналітичні записки щодо проблем та подій суспільного розвитку, НІСД. – 2013. – Листопад [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/articles/647>.

УДК 65.012.7:340.133

МОРАТОРІЙ НА ПЕРЕВІРКИ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ

Проказін Б.- ст. 3 курсу, гр.Фвн-31

Науковий керівник – к.е.н., доцент Нагайчук В.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Сам факт введення мораторію на перевірки у період з 2014 по 2016 рік, має дуже спірний характер і вагому актуальність. З одного боку він дозволяє вільно займатись підприємницькою діяльністю бізнесу, а з іншого надає можливість для несплати податків, тому варто розібратись у цьому питанні більш поглиблено і з'ясувати які категорії приватних підприємців попадають під цей закон.

Метою даного дослідження є вивчення закону про “мораторій на перевірки” та визначення його недоліків.

З 2014 року в Україні діє мораторій на проведення перевірок підприємців контролюючими органами. Так, статтею 31 Закону України «Про Державний бюджет України на 2014 рік» (зі змінами, внесеними Законом України від 31.07.2014 № 1622-VII) заборонено проведення перевірок контролюючими органами підприємств, установ та організацій, фізичних осіб-підприємців. Виключення становлять перевірки, що проводяться Державною фіскальною службою, за наявності дозволу Кабінету Міністрів України або за ініціативи суб'єкта господарювання щодо його перевірки [1].

Аналогічний мораторій на перевірки запроваджено й у 2015 році. Але, на відміну від попереднього мораторію, у 2015 році, крім Державної фіскальної служби України, право на здійснення перевірок без отримання дозволу Кабінету Міністрів України або заявки суб'єкта господарювання щодо його перевірки надано Державній фінансовій інспекції України [2].

Крім зазначеного, Державна регуляторна служба звертає увагу підприємців, що у відповідності до частини 3 розділу II Закону України від 28.12.2014 № 71-VIII, Державною фіскальною службою України у

2015 та 2016 роках перевірки підприємств, установ та організацій, фізичних осіб-підприємців з обсягом доходу до 20 мільйонів гривень за попередній календарний рік здійснюються виключно з дозволу Кабінету Міністрів України, за заявкою суб'єкта господарювання щодо його перевірки, згідно з рішенням суду або згідно з вимогами Кримінального процесуального кодексу України [2].

Крім цього, мораторій на проведення перевірок бізнесу в 2016 році не буде поширюватися на:

-ФОП 2 і 3 групи. Винятком є лише ті ФОП, які займаються дрібнооптовою торгівлею, або ж ведуть торгівлю на ринках;

-підприємців, які завозять імпортовані товари на нашу митну територію, або ж виробляють їх або реалізують.

Тобто метою мораторію вважається допомога у розвитку малому бізнесу, проте у законі не вказується про заборону на перевірки ФОП 2 та 3 групи, які і являють собою малий бізнес і не мають мотиву приховувати свої прибутки, оскільки в основному сплачують лише єдиний податок та відрахування в пенсійний фонд.

Роблячи такий висновок, стає незрозумілим для чого цей мораторій потрібен, оскільки він надає можливість для тінізації прибутків середнього та великого бізнесу, які є важливим джерелом наповнення бюджету.

Згідно з законом, позапланові перевірки дозволяються тільки за заявою громадянина про порушення прав споживача та після погодження з ДРС. Ці дозволи будуть повністю публічними: кожен підприємець зможе перевірити на сайті, чи має право держорган здійснювати перевірку і на якій підставі. Проте така заява може бути анонімною і може бути

написана будь ким і не бути підтверджена, але перевірка вже може бути проведена.

Дивлячись на мету цього закону, варто задуматись про його доцільність загалом, оскільки він несе під собою лише негативні наслідки, а саме приховування прибутку великими підприємствами. Оскільки мараторій діяв з 2014 року, тому підприємства з доходом більшим ніж 20 млн. грн.

Могли злегкістю на 2015 рік приховати свій дохід та вже у 2016 році працювати в тіні не боячись перевірок.

Підводячи підсумок, необхідно зазначити, що введення закону про мараторій на перевірки у 2016 є, на нашу думку, є недоцільним та непотрібним, оскільки вимагає доопрацювання та визначення чіткої мети введення.

Література

1. Про Державний бюджет України на 2014 рік [зі змінами, внесеними Законом України від 31.07.2014 № 1622-VII]: Закон України від 2014 р. // Урядовий кур'єр – 2014. – 10 серп. – С.12.

2. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи [зі змінами внесеними Законом України від 28.12.2014 № 71-VIII] :Закон України від 2011 р.// Урядовий кур'єр – 2015. – 15 груд. – С.4.

УДК658.15+346.62(477)

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ОЦІНКИ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Польгуль Д.– ст. 3 курсу, гр. 3Ф1

Науковий керівник – викладач, завідувач фінансовим відділенням Попова О.О.

Вінницький технічний коледж

В умовах ринкових відносин, підвищується самостійність підприємств, їх економічна і юридична відповідальність, тому проблема забезпечення фінансовою стійкістю підприємств та її оцінка є актуальною на сьогоднішній день, оскільки, з одного боку, вона є результатом діяльності підприємства, тобто його досягнення, а з іншого – визначає передумови розвитку підприємства. Необхідність такого аналізу можна пояснити, насамперед, тим, що досить часто підприємства не здатні правильно оцінити свою фінансову стійкість, що в майбутньому створює серйозні перешкоди для здійснення його ефективної діяльності. [3, с.103].

Метою даної роботи є визначення напрямів покращення щодо забезпеченні на підприємстві фінансової стійкістю суб'єкта господарювання, зокрема підвищення ліквідності, платоспроможності, фінансового стану, рентабельності, і виявлення резервів його стабільної роботи у сучасних умовах, виконання зобов'язань перед бюджетом, іншими суб'єктами господарювання, працівникам.

Об'єктом дослідження є балансові показники та фінансові результати діяльності Вінницького спеціалізованого ремонтно-будівельного підприємства протипожежних робіт протягом 2010-2014 рр.

Для загальної оцінки фінансового стану підприємства склали агрегований (ущільнений) баланс, в якому об'єднали в групи однорідні статті. При цьому скоротилося число статей балансу, що підвищило його наочність і дозволило нам проаналізувати виробничі можливості підприємства за певний період. Для одержання загальної оцінки динаміки фінансової стійкості зіставили динаміку валюти балансу з динамікою фінансових результатів господарської діяльності (чистим доходом чи виручкою від реалізації продукції), валовим прибутком, фінансовими результатами від операційної діяльності, фінансовим результатом до оподаткування, чистим прибутком. Для цього розраховували та оцінили такі коефіцієнти: зміна валюти балансу (КДВБ), чистого доходу (виручки) від реалізації продукції (КДВР), зміни фінансового результату від звичайної діяльності до оподаткування (КДФР). Результати наведено в табл. 1.1. [2, с.102]

Таблиця 1.1

Загальна оцінка динаміки фінансової стійкості підприємства*

Показник	Роки			
	2011 до 2010	2012 до 2011	2013 до 2012	2014 до 2013
$K_{\Delta BB} = \frac{\overline{BB}_1 - \overline{BB}_0}{\overline{BB}_0}$	592,15	696,65	849,85	1024,1
$K_{\Delta BP} = \frac{BP1 - BP0}{BP0}$	-0,04	0,03	-0,28	1,16
$K_{\Delta FP} = \frac{FP1 - FP0}{FP0}$	0,05	0,10	1,32	1,52

За даними таблиці зробили висновки, що деякі коефіцієнти мають від'ємне значення, але при цьому темпи зміни кожного наступного коефіцієнта перевищують темпи зміни попереднього коефіцієнта. Сума фінансових ресурсів, що знаходилася у розпорядженні підприємства з

кожним роком збільшувалась, тобто у 2010 році було 597,80 тис. грн., а у 2014 сума становила 1025,10 тис. грн., що на 427,3 тис. грн. або 71,5 % більше (1025,1-597,8=427,3). Збільшення валюти балансу на протязі 2010-2014 рр. свідчить, що на підприємстві в періоді, який аналізується розширювались